

[Henrik Toft]

BUPLs såkaldte undersøgelser, og den statslige merudgift, som forslaget punkt 4 ville medføre, kan der ikke findes dækning for. Venstre vil også hellere finde nogle alternative løsninger til presset på daginstitutionerne. Med lidt god vilje skulle det være en mulighed.

Det er ofte påstået, at der er stor arbejdsløshed blandt børnehave- og fritidspædagoger. På den baggrund virker det grotesk med forslaget punkt 6 om udvidelse af uddannelseskapaciteten. Det kan da ikke være et formål direkte at uddanne til arbejdsløshed.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke støtte dette forslag til folketingsbeslutning fra socialistisk folkeparti. Vi mener, at kommunerne bygger ud i takt med udbygningsplanerne og gør deres bedste for at skaffe daginstitutionspladser. Hvad udtrykket »daginstitutionspladser nok« dækker, lader forslagsstillerne ude af betragtning; de mener bare, at vi skal have nok til, at alle kan komme i daginstitution.

Udbygningsplanerne mener jeg følges forholdsvist strikte af kommunerne. Enkelte kommuner går endda videre og betaler selv udgifterne, men udbygningsplanerne er jo under behørigt tilsyn af socialstyrelsen.

Forslaget lider under, at der overhovedet ikke er noget økonomisk overslag over, hvad det vil koste. Jeg mener også, at vi, som socialministeren har henvist til i samrådet i dag, har fået opklaret en hel del af de spørgsmål, som forslaget drejer sig om. Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til dette forslag til folketingsbeslutning.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Vi har nok en både-og indstilling til forslaget. Ved det første punkt vil man gerne prøve at løse den gordiske knude, som vi har arbejdet med, jeg ved ikke hvor længe. Nu har jeg jo ikke været herinde ret længe, men i den tid har man i hvert fald diskuteret, hvad der forstås ved det faktiske behov. Det er i sandhed det værste, man kan spørge om, for det er der ikke rigtig nogen der ved. Jeg ser gerne, at vi får det afklaret helt sikkert. Jeg forstår også det faktiske behov som det behov, der er. Lad os gå de forskellige ventelister igennem og se, hvor mange børn der

ikke er født endnu, hvor mange der går i den type institution osv.; lad os få de reelle tal og få dækket dem.

I øvrigt er vi nok uenige i grundlaget for daginstitutionerne – det har vi også talt med hinanden om før – idet jeg går ud fra, at det, man ønsker fra socialistisk side – og i hvert fald fra fru Tove Jørgensens side, det er jeg helt sikker på – er nogle gratis, pligtige institutioner med et bestemt indhold. Vi er derimod indstillet på, at daginstitutioner betales efter evne: man går der, når der er behov for det som en socialpædagogisk foranstaltning, og det, der skal foregå i institutionen, tilrettelægges i samråd mellem forældre og pædagoger, men det er jo en anden snak. Så taler man om forhandlinger vedrørende det at få tilstrækkelig personalenormering, og dér må vi gå med, for når vi er gået med til at sige, at der skal ansættes flere inden for det offentlige, ville det jo være inkonsekvent at sige, at der bare ikke skal flere pædagoger på, fordi navnet pædagog ikke er i så syndelig høj kurs i dag – jeg bærer det i øvrigt selv.

Spørgsmålet om fripladsgrænser har vi fået afklaret i dag, idet der inden for en nær fremtid her i foråret kommer forbedrede fripladsgrænser, hvad der jo også er brug for, fordi de er ude af takt med den udvikling, der i øvrigt har været.

Så kommer vi til det, jeg må sige nej til, og det er de sidste tre punkter i forslaget vedrørende tilskudsprocenten, forældrebetalingen; men det sidste, punkt 6, kan jeg dårlig nok gå imod, for jeg ser pludselig, at der står, at man skal udvide kapaciteten i overensstemmelse med det øgede behov for pædagoger. Der er vi jo inde i et skisma, for vi har hørt, der går arbejdsløse pædagoger, og samtidig har vi spurgt, hvorfor der så ikke kan ansættes nogen på de institutioner, der søger dem, men det fører nok for vidt at komme ind på her. I konsekvens af det, jeg har sagt før, kan jeg ikke helt afvise det, men må indskrænke mig til punkterne 4–5. Det er ikke, fordi jeg står og søger bevidst at gå imod fru Ebba Stranges forslag på grund af de politiske divergenser, for vi har den opfattelse, at der er noget i et forslag, ligegyldigt fra hvilken side det bliver fremsat, medvirker vi til at gennemføre det, hvis det stemmer overens med det, vi gerne selv vil nå.